

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4
фор., на по године 2 фор.За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
6 фор., на по год. 3 фор.За све остале земље годишње
30 фран. у злату, на по године
10 фран. у злату.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се поштомском
услугом непосредно админи-
страцији „Гласа Црногорца“ на
Цетиње, а коме је наручио, г.
Петру Радаковићу, к. п. аген-
ту у Котор. Доноси се шаљу
уредништву. Рукописи се не вра-
ћају.За огласе плаћа се: за сваку
ријеч или за број од пет ријеч-
а по 2 новчића на први пут, а
за сваки даљи пут по 1 новчић.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

и

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Њив и Господар Црне Горе.

На предлог Нашег Министра
Војног производимо:У чин Артиљеријског Поручика Сто-
јеће Артиљерије Петра Ломпара, досада-
њег Артиљеријског Подпоручика Кв. Бу-
гарске Војске.Наш Министар Војни нека извр-
ши овај указ.

Цетиње, 8 априла 1904 год.

Никола

Министар Војни

В. Пламенац с/р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ.

— Њ. Кр. Височанство Господар
повратио се прошле сриједи са Ри-
јоке и у четвртак, 8 тек., примио је
у свечаној аудијенцији новоимено-
ваног инавардног посланика и опу-
номоћеног министра Њ. Вел. Кр.
Италије на Нашем Двору, Њ. Пр.
госп. маркиза од Кузани.Извијењени говори, при предаји
акредитивних писамa новог министра,
били су најсрдачнији. Господар ми-
нистар је допраћен и испраћен у
дворским колима од стране дворског
маршала, госп. Андрије Радовића. —
Пред Двором је једна чета Стојеће
војске одавала прописане почести, а
војна музика свирала је при доласку
и поласку г. посланика италијанску
химну.— Певачи Краљ. Височанство
Њагиња Милена повратила се данас
са Ријоке на Цетиње.— Њ. Њ. В. В. Њив Мирко и
Њагиња Наталија повратили су се
са Крушевца, гдје су зиму провели.

ЦЕТИЊЕ, 9 априла.

Адмирал Макаров.

Са Далеког Истока стигао је
жалостан глас: врховног заповјед-
ника руске Тихоокеанске флоте, ад-
мирала Макарова, нема више међу
живијема, В. Њив Кирил тешко је
рањен, а једна од најбољих руских
лађа, оклопача „Петропавловск“
скоро са цијелом својом посадом по-
тонула је. У кратким, али жалосним
депешама јавља Алексејев Цару о
тешкој несрећи, која је сву Русију
задесила: Макаров, у кога су Цар,
војска и народ велике наде полага-
ла, чије је именовање за врховног
заповједника руске флоте у Исто-
чној Азији поздрављено било великим
вањосом, Макаров, од чије се је ге-
нијалности, енергије и одважности с
правом очекивало, да ће руску фло-
ту у Портартуру новом славом
овјенчати, тога Макарова отргла је
сада смрт матушки Русији. Губитак
таког човјека вриједи више него
изгубљена битка. Порав се може по-
правити, победа може претрпјене
моралне и материјалне губитке бо-
гато надокнадити али изгубљеногвођу нико више подићи не може.
Неописив је утисак, што га је про-
извела смрт Макарова у цијелој
Русији, и сав цивилизовани, а прије
свега Словенски свијет, искрено сауч-
ествује у великој његој жалости.Још у почетку рата, кад је у
Јевропу стигао први глас, да су
оклопаче „Ретиваи“ и „Цесаре-
ваи“ тешко општењене, знало се је,
да ће Макарову повјерена бити вр-
ховна управа Тихоокеанске флоте.
Његово именовање поздравила је
цијела Русија с највећим одушевље-
њем и најбољим надама, јер Макар-
ов није био само један од најпо-
пуларнијих адмирала руске флоте,
но је он уживао и велики глас и
као лични јунак и као велики орга-
низатор. Његовим доласком на бо-
јиште подигао се знатно дух руских
помораца и нов живот отпоче у њи-
ховим редовима. Макаров није окли-
јевао, да оправда оно повјерење, што
је у њега полагано: ускоро су сти-
вали гласови, који су доказивали, да
се Русија на мору не мора ограни-
чити просто на дефанзиву. Чим би
се непријатељска флота примакла
Портартуру, остављао би Макаров
луку, да непријатеља срете на
отвореном мору. Његово присуство
у Портартуру зауставило је и јапан-
ске адмирале у њиховим, у почетку
веома одважним и честим нападајима,
јер Јапанци су добро знали, каквог
опасног противника у Макарову
имаду.Сасвијем неочекивано ослобођени
су Јапанци сад од тога свога опасног
противника. Злим удесом вестало је
јунака Макарова, али он није пао
као побјеђеник, него као жалосна
жртва једне катастрофе, чији узрок
ни данас још није објашњен, а тешко
ће се икад и објаснити. Јапанцима
се срећа насмјјала, они су постигли
успјех, који ће им до душе много
помоћи, али који се не може сматра-
ти као дјело њихових ружа. То није
била никаква победа; смрт Макаро-
ва није за њих никакав побједни
триумф. Одважно, као вада, хтио је
он непријатеља предурести, али кад
је увидио да би бескорисно било с
њим се у неравну битку упустити,
преовладао је код њега хладно пре-
мишљање и он се вратио пут Порт-
Артура. И кад се је својом адмирал-
ском лађом примакао уласку у луку,
догоди се под њом јака експлозија,
коју је проузроковала подводна мина.
Је ли то била руска мина, или је
адмиралска лађа ударила на какву
лутајућу мину, — још није извјесно.
Јапанци не могу, дакле, говорити о
никакој победи, јер чим су опави-
ли непријатеља, одмах су увијекли,
већ несретни случај, сасвијем неоче-
кивано, постао је њиховим савезником.Макаров је мртав, а у овој за
цијелу Русију, тешкој несрећи, тра-
гично је једино то, што није нашао
смрт у боју против непријатеља,
што је свом Господару и своје на-
роду отргнут прије, но му је у дио
пало, да се новом бојном славом
овјенча и да оправда наде, које је у
њего Отаџбина полагала. Макарова
нема више, и цијела Русија оплакује
његову смрт. Али опет остаје још
једна утјеха за Русију: она је до ду-
ше изгубила једног јунака, али с ти-
јем тешким губитком није се ње
положај погоршао. Катастрофа „Пе-
тропавловск“ подићи ће, истини,самопоуздање код непријатеља, но
храброст јуначке руске војске, и ако
је бол за изгубљеним вођом велик,
неће ипак попустити, и Бог ће дати,
да ће праведна ствар Русије, која
рата није жељела, у пркос свим ње-
ним непријатељима, најпослије по-
бједити!Ако обратимо пажњу на ону
неспремност, у којој се је ватекла
Русија у овоме вјероломноме рату,
онда морамо доћи до закључка, да
се та неспремност морала одавати
највише на руској флоти.Ствар је у томе да је руска
Тихоокеанска флота од самог по-
четка рата, ушљед јапанске над-
моћи на мору, била ограничена само
на дефанзиву, што флоти нити је
дато, ни својствено.Флота је, као год и кавалерија,
у главном одређена за напад, кад
кавалерија не може да напада, онда
мора одступати и кријати се, а то
исто мора чинити и флота — кад
не може да напада, она се мора
кријати у сигурном и неприступном
пристаништу и чекати згодан слу-
чај, да приђе у наступање.То баш наступање и није било
могуће за Тихоокеанску руску фло-
ту — огромна надмоћ непријатеља
на мору савршено је то онемогућа-
вала. Та флота не би кадра била
сирјечити Јапанцима искрцавање у
Кореја, а још мање би кадра била
предузети какав год напад на ја-
панске обале и то колико због над-
моћи непријатеља на мору, толико
због малобројности руске сухоzemне
војске, која није могла чинити ни-
какво наступање у Кореји.Према томе руска флота била
је ограничена на дугу дефанзиву и
морала је очекивати долазак нове и
поморске и сухопутне снаге из Ру-
сије. То је њу оставило у најтежи
положај. Цио њен задатак био је у
томе, да се очува до доласка поја-
чања и да пријети јапанском искр-
цавању на обалама Печелијског за-
љева. Морало се који пут стојати на
мјесту под непријатељским огњем, под
нападима торпеда, брандерима и т. д.,
не имајући могућности ни при нај-
славнијем одбијању непријатеља, пу-
стити се за њим у поћеру, стићи га
и уништити. Портартурска флота
морала је дневно-ноћно бити на
стражи и кретати се на ограничен-
ном простору, а на дохвату силног
непријатеља, који јој никад мира
давао није. Непријатељ ма био и
и оштећен могао је одлазити, одма-
рати се, прикупљати нову снагу и
кројити нове планове; руска пак
флота морала је увијек бити готова;
морала је погађати лукаве неприја-
тељске планове и осујећавати их.Физички је немогућност, да би
бевброј напада могао проћи без
штете за Портартурску флоту, па
се само треба чудити, што су те
штете и губитци односно врло не-
знатни, те та флота још ни данас
не да јапанским војсковођама да
мирно спавају и руши њихове пла-
нове.Положај ове флоте био је тијем
тежи, што Портартур нема природ-
них услова за сигурно заклањање
њено и у том погледу далеко је
згоднији Златни Рог Владивостока.
По условима самога рата ова је осу-
ђена да баш ту стоји и да колвкоје могуће више одуговлачи искрца-
вање јапанске војске, док би се јача
руско убојна снага прикупила у
Мандурији. Тежег војничког задатка
није могуће ни замислити. У томе
положају све су прилике биле на
страну непријатеља, а све неприлике
и терети, који захтјевају више на-
прегнутоги духа, пажње, усљавана-
ња и јунаштва, него чистав низ нај-
славнијих битаса у офанзиву, која
је флоти својствена — биле су на
страну руској, и ево већ више од
два мјесеца, како ти неустраними
портартурски јунаци тај положај хра-
бро и одважно одржавају.Понављамо, није се чудити њи-
ховим губитцима, него се је чудити,
што су они могли учинити толико
штете непријатељу, улити му страх,
вадржавати га и тако дуго рушити
његове планове.Ријетко се је гдје показала снага
и јунаштво рускога духа тако чу-
десно, као у овој тешкој и славној
портартурској одбрани.Адмирал Макаров својим при-
суством још више је био одушевио
руску флоту, а још виши страх ва-
дао непријатељу, али судба је хтјела,
да тога врлога јунака отргне руској
флоти.Но Русија је тако велика и ду-
хом и простором да Макарових у
њој никад нестати неће, и руска ће
флота брво показати непријатељу,
каква је она и кад наступа!...Нека је част и слава врлим рус-
ким поморцима!

ЛУБЕ У РИМУ.

Давно претполагано путовање
предсједника француске републике
у Рим брво ће се остварити.Лубе ће — како се чује — по-
сјетити италијанску престоницу по-
ловином овога мјесеца. У његовој
праћњи биће генерал Дибос, глав-
на секретар Комбарије, директор
протокола Молар, начелник приватне
канцеларије Пуље и три официра.
На путу ће пратити предсједника и
министар Делкасе.Послије свечане посјете у Кви-
риналу, предсједник ће посјетити
краљицу Маргариту, а иза тога ће
слиједити фамилијарна објед у Кви-
риналу. Најпослије иза читавог миза
свечаности, предсједник се враћа
у Париз.Ријетко је кад било путовања,
које је толико пута било демантовано
као ово. И источно-азијски рат, и
неспоразуми у Комбовом министар-
ству, и инциденти ватикански —
све је то узамато у рачун, ако не
за коначно осујећење, а ово бар за
ометане и одлагање овога путовања.Према свему томе може се лако
извести закључак, да ово путовање,
којему је задатак да укријепи фран-
цуско италијански савез, има много
непријатеља.Била је и таква струја, која је
тврдила, да ће ово путовање рђаво
утицати на француско-руско односе,
али то нема никаквог основа. Прије
свега, Русија не само да није имала
ништа против приближења Француске
и Италије, него је, напротив, то збли-
жење потпомагала. Што се пак тиче
Француске, у њој се држи, да ово
ново зближење може само још јаче
укријепити руско-француско прија-

га оригинала српских долазе још даније књиге пријевод, али су то пријеводи од писца свјетскога гласа, писца до сада преведених на све језике. Тако 6. је књига — Приповијесте Алфонса Додда, с францускога превео Душан Л. Ђокић. Ијеп предговор овим давним Додовим приповијестима написао је Јован Скердић. Превод је Ђокићев врло добар. Има 28 приповијестика. 7. књига је О хероима, хероизму и обожавану хероја у историји, написао Тома Карлајл, са инглескога превео Божа Кнежевић. Кратак преглед живота и рада овога знатног инглеског научника написао је преводилац. Облик расправе су предавања и има их шест.

То су књиге овога кола. И из овога се најјасније види, да је ово коло пробног труда улаже ово наше књижевно друштво, да се просвјета шири у народ, и кад се зна, како су јевтина ова изданија издања, онда је дужност свих пријатеља српске књиге, да набаве књиге Српске Књижевне Задруге.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Цетиње, 9 априла.

(Женска радничка школа у Бару). Пишу нам из Бара: Пребивање Њезиног Краљевског Височанства Књагиње Милице у Бару, заједно са Својим Узвишеним Супругом, Њ. Кр. В. Књазом Насљедником, објављено је и објављива се овдје свакијем даном све вишим добротворствима за сиромашнију класу народа овога дивнога и у сваком погледу Богом благословенога краја. Прошле зиме читане гомиле жена нарађивале су у двору „Тополици“, а под личнијем надзором Њезиног Кр. Височанства и о Њеном тропку, одијела и то како за дјecu сиромашнијех родитеља из мјеста, тако и за дјecu оних сиромашнијех породица, које преко зиме долазе из остале Црне Горе у Бар, да се тамо радом до прољећа исхране.

Али Њезино Височанство не задовољава се само тимем. Даване често пута може да штетно утиче на онога коме се даје, јер га може научити на лијеност и нерад, те да вјечито држи протегнуту руку, да му се штогод даде. Због овога је Њезино Кр. Височанство завела у Бару о свом тропку и Женску Радничку Школу.

Писац ових редова имао је прилике, да овдјех дана посети ту школу, и може рећи, да је и ред и рад у њој сваке похвале достојан. Ту дјевојчице чешљају вуцу, гребенају, преду, плету, шију, крпе и раде друге ручне радове; постарије од њих већ седе за стативима и ткају различита платна, убрусе, ћенаре и др., па већ израђују и врло дивне ћилиме.

Сувишно је говорити о користи и добрим последицама једне овакве установе, која младе дјевојчице не само спрема за будуће добре домаћице, него даје поштен рад у руке и онијима од њих, којима се случајно животна срећа не би осмјехнула, те ће бити кадре часнијем трудом себи опстанак заслужити.

Ова добротворства, као и многа друга, о којима нећемо за сад овдје говорити, тимем су виша, што се чине тихо и нечујно, управо по оној јеванђелској изреци: „да не зна лавица што чини десница“, а таква добротворства и јесу права хришћанска, Богу пријатна и угодна дјела, којима се такође пријатне и угодне и оне тихе и срдачне молитве, што му их упућују ова невина дјечица за здравље своје Велике Добротворке.

(Из Друштва за потпомагање заната и трговине у Црној Гори) Господин Буру М. Иванчић, велепосједник из Требиња, послао је три стотине круна преко г. професора Лазара Т. Перовића Друштву за потпомагање заната и трговине у Црној Гори, од којих са 150 круна уплаћује свој улог, а са других 150 круна улог свог покојног брата, Риста М. Иванчића, из Дубровника, те тиме постају члановима добротворства, међу које их наше Друштво с благодарношћу прима. Нека би овакви родољубиви примјери, којима се браћа Херцеговци из Требиња својек одаваше, потјегли и друге имућније људе на ову установу, која ће, ако Бог да, многоме сиромашку очи отворити и хљеб у руке дати.

Дао Бог г. Буру здравље и напредак, а покојном му брату Ристу покој души! — Преко друштвеног пододбора у Подгорици приспјело је Друштву круна 60, коју су суму угледнији Подгоричани покупили између себе у мјесто вјенца над пок. Возом, сином обласног физика г. др Ива Банца, а приложише: 10 круна г. Алекса Миане; по 5 круна г. г. Фалип Лукчић и Було Лукачевић; по 3 круне г. г. кап. Стефан Рачићковић, Васил К. Ђиноски, Крцун Бурашковић и Зарија Радичевић; по 2 круне г. г. поп Крсто Поповић, Милан Рамановић, Симо Вукчевић, Миласав Ивановић, Јаков Кековић, кап. М. Поповић, Јово А. Поповић, Стево Лопчић, поручник Р. Љумовић, Јован Голубовић, Илија Мартиновић, Петар Марковић и Марко

Газивода; по 1 круну г. г. поп Војин Поповић и Ристо Марковић. —

У прошлом је броју јављено да је „Милош М. Драгићев“ приложио Друштву круна 50. — Прелиме је то погрешно изишло у листу, а треба да стоји Драгићев, што се овим исправља.

За болесне и рањене руске војнике ва Далеком Истоку).

Течајем ове недеље примила је г. ђа Е. Пошацова још шљедеће прилоге:

од г. ђа	Љубе Гостић	круна	10
„	„ Видосаве Перазић	„	50
„	„ Милице Вукотић	„	20
„	„ Гостава Пламенац	„	20
„	„ Х. —	„	50
„	„ Марије Ђиноске	„	20
„	„ Јелене Ђиноске	„	20

у све кр 190
од прије кр. 210

у све до данас у новцу кр. 400

(Из Дјечијег Сада Велике Књагиње Милице Николајевне). Овијех дана бавио се овдје г. Урош Лумбардић из Новог и заједно с породицом посетио наш Дјечији Сад, те истом даровао 20 круна, на што му управа овога завода срдачно благодари.

Телеграми Бечког „Кор. Бира“.

Рат између Русије и Јапана.

ПARIЗ, 5 априла. — Руски министар Фредерикс дошао је овамо, да купује, како се мисли, ратни материјал.

ПОРТАРТУР, 5 апр. — Алексејејев упутио се на брод „Севастопољ“ и истакао је на њему адмиралску заставу. Више очевидца потврђују, да је једна јапанска крстарица код Портартура ударила на сопствену мину и потонула.

ПЕТРОГРАД, 6 апр. — Званично се јавља, да је на ријечи Јалу стање непромијењено.

ТИЈЕНЧИН, 6 апр. — Овдје се говори, да је опажена флота јапанска, састављена од више него 70 транспортних бродова, гдје плови пут Кинчу, сјеверно од Портартура.

ПЕТРОГРАД, 6 апр. — Министар комуникација књаз Хилков отпутовао је на Бајкалско језеро, да лично управља превозом чета.

ШАНГАЈ, 7 апр. — По вијестима из Сеула од 30 марта, војска јапанска подијелена је у два корпуса. Први, од 45.000 војника, напредује према ријечи Јалу, а други од 15.000 резервиста, заувет је грађењем и уређењем саобраћајних средстава.

ПЕТРОГРАД, 7 апр. — Адмирал Скридлов стигао је овамо. Дочекао је свечано.

ОДЕСА, 7 априла. — Бродом „Кри“ стигло је овамо 440 војника са „Варјага“ и „Корејца“. Заповједник пристаништа предао им је Ђорђејевске крстове, а народ их је одушевљено поздрављао.

ПЕТРОГРАД, 8 априла. — У Портартуру све је мирно. Говори се, да су осам крстарица јапанске, која је потонула, још двије друге крстарице оштећене у боју од 2. о. м.

ПЕТРОГРАД, 8 априла. — Опровргава се вијест „Рајтерова“, да је Алексјејев поднио оставку.

Куропаткија јавља Цару 7. о. м.: На р. Јалу све је мирно. Чете јапанске умножавају се и концентришу око мјеста Вичу. Ковачке страже опазиле су бродове јапанске код залива Тинтаиса према мјесту Потинца, 25 врста западно од Татуергона. Према извјештају генерала Мишченка, опажени су јапански бродови и код Сенчу-а.

ПЕТРОГРАД, 9 апр. — Алексјејев је упутио Цару рапорат о боју 31 марта. По томе рапорту катастрофа је провазшла, као што је јављено, у 9 сати и 43 минута у јутру. Под десном страном „Петропавловска“ догодила се експлозија, а одмах ва тијем друга јача под командантским мостом; стуб жутовеленог дима дигао се у вис; околноћа се изврну на десну страну и потоњу обухваћена пламеном. Све се то догодило у два минута. Један дио момчади спасао је крстарица „Гај-дамак“, која се је навалила једну

миљу далеко. Она је успјела да спасе и великог књаза Кирила. Свега је спасево 7 официра и 72 морнара. Рапорат завршује: поред свега неуспјеха морал флоте остаје на висини, благодарећи милостивим ријечима Вашега Величанства, које упутисте морнарима и које им служе као утјеха, и дају војсци снагу, да најјача непријатеља на славу свога обожаваног Цара и отаџбине.

— Куропаткија јавља, да су два јапанска официра што су ухваћена у Манџурији, осуђени ратнијем судом у Харбину на вјешала за покушај да разруше гвоздени пут. Куропаткија је пресуду одобрио, само што је вјешала змијенио стријељањем, које је и извршено 8 априла. На Јалу 6 и 7 априла све је мирно.

ПЕТРОГРАД, 10 априла. — Алексјејев јавља Цару, да се велика војска Јапанска концентрише на сјеверу од Вицу, а да се почиње такође концентрисати и у Вицу. Једно руско одјељење од 2. официра и 32 војника пошло је у извидницу лађама по р. Помакуа. У сукобу с Јапанцима одјељење изгуби три мртва и 17 рањених, а ва тијем, под заштитом руске топовске ватре, стиже на руску обалу ријеке. — „Новости“, говорећи о могућности инглеске интервенције између Русије и Јапана, кажу, да би та интервенција довела до потпуног спораума између Русије и Инглеске и учинила крај савезу Инглеске са Јапаном, представником жуте опасности.

БИОГРАД, 5 априла. — Краљ је с великом пратњом отпутовао у Смедерево.

АТИНА, 5 априла. — У потоњем часу напуштено је путовање цара Вилхелма на Крф.

ЦАРИГРАД, 6 априла. — Није истина, да је између Турске и Бугарске закључена војна конвенција. Султан је обећао, да ће реформе проширити и на једренски вилает, на што је бугарска влада искрено захвалила и своју помоћ за извршење реформама обећала.

АТИНА, 6 априла. — Цар Вилхелм јавио је краљу грчком, да неома жали што не може доћи у Крф.

ЦАРИГРАД, 7 априла. — Јерменска патријарх Емануил умро је вечерас од кашље.

БЕЧ, 7 априла. — Принц и принцеза Галски стигли су данас послје подне и остаће овдје три дана. Предурио их је Ђесар и велики војводе. Дочек је био врло ердачан.

СОФИЈА, 7 априла. — Ризов, бугарски ваступник на Цетињу, који је водио преговоре у Биограду о српско-бугарском трговачком уговору, поново је добио наредбу да отпутује у Биоград. У владиним круговима мисли се, да ће преговори овдјех дава бити повољно довршени.

ЦАРИГРАД, 7 априла. — У Совару на Еуфрату појавила се је колера.

БУДИМПЕШТА, 8 априла. — Сви чиновници и радници на државним жељезницама откавали су се да врше дужности; сви влакови на државним жељезницама обустављени су. 950 жељезничких чиновника, који су стигли са разних станица, затворени су.

ЦАРИГРАД, 8 априла. — У Једренском вилаету и у Маћедонији ослобођено је око 1300 Бугара.

— Русија је тражила од Порте, да неодложно исплати два ратне контрибуције, којему је рок већ истекао.

БЕЧ, 9 априла. — У част принца и принцезе Галске данат је у Двору свечан ручак. Присуствовали су: Ђесар, чланови породице, министри и високодостојници; ва вријеме обједва змијењене су срдачне здравце; у вече је била свечана представа у опери, а ва тијем бал код великог војводе Фридриха.

БУДИМПЕШТА, 9 априла. — Тиса је изјавио у парламенту, да се влада стара, да се успостави прекинути саобраћај на жељезници. Надаати се је, да ће бити опет све добро уређено и да ће жељезнички чиновници поново поћи на своја мјеста.

СОФИЈА, 9 априла. — Говори се, да ће Султан идуће недеље послати једнога вишег чиновника у Софију као ванредног изасланика код књаза Фердинанда.

Приватне објаве.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти нашега никад незаборављенога мужа, односно оца, свекра и ђеда

ОКИЦЕ ЂУРИЧИНА ВУЛАЧИЋА,

који премину 18 марта ове године у 65 години свога живота, дужност нам је из дна душе заблагодарили свијема онијима, који су било телеграфично или лично саучествовали нашој жалости.

Вјечита хвала г. г. свептенцима на свечаном опидељу и погребу, као и г. учитељу граховске школе, који с ђацима спровод увелича. Неизмијерна хвала и благодарност г. Симу Ј. Ковачевићу, који се је са покојником опростио на гробу са еходнијем и дпрљивијем говором.

Од свег срца благодарим свијем племенитима — браћи Граховљанима — као и грађанству граховске вароши, који драгог нам покојника с нама оплакали и до вјечне куће испратили, чиме нам за доста тугу ублажише.

Грахово, 1. априла 1904.

Ожалошкени:

Супруга: Марија; синови: Вујадин, Лука, Војин, Станко, Мирко и Милан; шћер: Милица снаха: Симова; унуке: Јованка, Васа и Ружа.

Р. 142 Бр. 36 1—1

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ.

Приликом смрти наше најга непрежаљене супруге, односно мајке, свекре, бабе

ЈОКЕ ЂУРАШКОВИЋА,

која премину у најљепшем цвијету свога живота, у 44 год. 25 марта текуће године изјављујемо срдачну благодарност г. г. мјесним цетињским љекарима, који не жалите труда око покојнице, а такође и свим оним, који су извољели телеграфично, писмено, или лично саучествовати.

Осбита благодарност Цеклињанима и Добрљанима, који у великом броју испратили је до вјечне куће.

Цеклињ, 31. Марта 1904. год.

Ожалошкени:

Супруг: Божо; син: Стево; шћерви: Анђе, Ике; снаха: Велика; унук: Митар.

Р. 86 Бр. 37 1—1

ОБЈАВА.

Дужност ми је јавити мојим пријатељима и муштеријама, да сам коју кафанску радњу, коју сам до сада имао у кући госп. Кривокапића под фирмом „Сарајево“, пренио у кући г. Сава Видовића под фирмом „Приарен“.

Никшић, 1 априла 1904. год.

С поштовањем

Никола Барвут.

Р. 45 Бр. 38 1—1

ОБЈАВА.

Потписати позива све дужитеље бизнеспарског трговца Стефана Руса по унутрашњости и са стране, да се са чистим документима о дугу пријаве до 1 јула текуће године. Послије означеног рока никоме се неће никакав дуг признати.

Бар, 5 априла 1904 год.

Опуномоћеник

Фраво Ђетковић.

Р. 45 Бр. 39 1—3